

Handelingen 6: 1-8

Conflict binnen de gemeente en verdere groei

[1] Toen het aantal leerlingen toenam, ontstond er op een gegeven moment ontevredenheid bij de Griekstaligen, die de Hebreeuwssprekenden verweten dat de weduwen uit hun groep bij de dagelijkse ondersteuning werden achtergesteld. [2] Daarop riepen de twaalf apostelen de voltallige gemeenschap van leerlingen bijeen en zeiden: 'Het is niet goed dat wij de zorg dragen voor de gemeenschappelijke maaltijden, want daardoor verwaarlozen we de verkondiging van Gods woord. [3] Kies daarom, broeders en zusters, uit uw midden zeven wijze mannen die goed bekendstaan en vervuld zijn van de Geest. Aan hen zullen we deze taak opdragen, [4] terwijl wij ons zullen wijden aan het gebed en aan de verkondiging van het woord van God.' [5] Alle leerlingen stemden met dit voorstel in. Ze kozen Stefanus, een diepgelovig man, die vervuld was van de heilige Geest, en verder ook Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en Nikolaüs, een proseliet uit Antiochië. [6] Ze lieten deze mannen plaatsnemen voor de apostelen, die een gebed uitspraken en hun daarna de handen oplegden. [7] Het woord van God vond steeds meer gehoor, zodat het aantal leerlingen in Jeruzalem sterk groeide; ook een grote groep priesters aanvaardde het geloof.

Handelingen 8: 1-25

[1] Saulus keurde de moord op hem goed.

Vervolging van de gemeente

Nog diezelfde dag brak er een hevige vervolging los tegen de gemeente in Jeruzalem, zodat allen verspreid werden over Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen. [2] Vrome mannen begroeven Stefanus en hieven een luide dodenklacht over hem aan. [3] Saulus probeerde de gemeente te vernietigen door mannen en vrouwen met geweld uit hun huizen te sleuren en hen te laten opsluiten in de gevangenis.

Verkondiging in Samaria

[4] Degenen die verdreven waren, trokken rond en verkondigden het woord van God. [5] Filippus ging naar de stad Samaria, en verkondigde hun de messias. [6] Alle inwoners luisterden met grote belangstelling en vol ontzag naar wat hij zei toen ze de wonderen zagen die hij verrichtte: [7] veel mensen werden bevrijd van onreine geesten, die hen onder luid geschreeuw verlieten, en tal van verlamden en kreupelen werden genezen. [8] Daarover ontstond grote vreugde in de stad.

[9] Voordien had een zekere Simon in de stad magie bedreven en de bevolking versted doen staan. Hij beweerde over bijzondere gaven te beschikken, [10] en iedereen, van groot tot klein, keek vol ontzag naar hem op omdat ze werkelijk meenden dat de grote macht van God in hem zichtbaar werd. [11] Hij boezemde de bevolking ontzag in omdat hij hen geruime tijd verbaasd had met zijn magische kunsten. [12] Maar toen Filippus hun het koninkrijk van God en de naam van Jezus Christus verkondigde, kwamen ze tot geloof en lieten zich dopen, mannen zowel als vrouwen. [13] Ook Simon kwam tot geloof en liet zich dopen. Vanaf dat moment bleef hij voortdurend bij Filippus; hij stond versteld van de tekenen en de machtige wonderen die hij zag gebeuren.

[14] Toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat de inwoners van Samaria het woord van God hadden aanvaard, stuurden ze Petrus en Johannes naar hen toe. [15] Nadat ze waren aangekomen, baden ze dat ook de Samaritanen de heilige Geest mochten ontvangen, [16] want deze was nog op niemand van hen neergedaald; ze waren alleen gedoopt in de naam

van de Heer Jezus. [17] Na het gebed legden Petrus en Johannes hun de handen op, en zo ontvingen ze de heilige Geest. [18] Toen Simon zag dat de mensen door de handoplegging van de apostelen vervuld raakten van de Geest, bood hij Petrus en Johannes geld aan [19] en zei: 'Geef ook mij deze macht, zodat iedereen wie ik de handen opleg de heilige Geest ontvangt.' [20] Maar Petrus zei tegen hem: 'U denkt te kunnen kopen wat God geschonken heeft? U zult, met uw geld, in het verderf worden gestort! [21] U kunt beslist geen deel hebben aan onze taak, want uw houding tegenover God is niet oprecht. [22] Toon berouw over uw verfoeilijke gedrag en smee de Heer of Hij u uw slechte gedachten wil vergeven, [23] want ik zie dat u vol venijn zit en verstrikt bent in het kwaad.' [24] Toen zei Simon: 'Bid voor mij tot de Heer dat het me niet zal vergaan zoals u hebt gezegd.' [25] Nadat Petrus en Johannes getuigenis hadden afgelegd van de Heer en zijn boodschap hadden verkondigd, aanvaardden ze de terugreis naar Jeruzalem en brachten het evangelie in tal van dorpen in Samaria.